

Zbirka medijskih objav

JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI, za obdobje 17. 7. 2015

Število objav: 4

Internet: 3

Tisk: 1

Spremljane teme:

Srečanje big bandov: 0

Javni sklad ... dejavnosti: 3

Kulturna šola: 0

Linhartovo srečanje: 0

Festival MareziJazz: 0

Tabor ... Stični: 0

Opus 1: 1

Pika miga: 0

Mednarodno ... Maribor: 0

Adamičeva pomlad: 0

Priznanja JSKD: 1

Pevci nam ... godejo: 0

Živa, festival ... mladih: 1

Potujoča muzika: 0

Festival neodvisnega filma: 0

Filmski ... laboratorij: 0

Festival mlade ... Urška: 0

Rastoča knjiga: 0

Srečanje ... ustvarjalcev: 0

LOAC: 0

Žive besede - festival: 0

Pa ta viža ni preč: 0

Borderliner: 0

Tekmovanje ... Savi: 0

Zborovsko ... Evrope: 0

Slovensko ... pesem: 0

Srečanje ... brega: 0

Vizije, ... skupin: 0

Tekmovanje ... stopnji: 0

Ringaraja: 0

Klovnbuf: 0

Kiparska delavnica Les: 0

Mladinska ... Piran: 0

Mednarodni ... Beltinci: 0

Državno srečanje ... pelji: 0

Likovna delavnica ... Paki: 0

Mentorjev feferon 2013: 0

Prevajalnica JSKD: 0

Mednarodna ... pedagogike: 0

Tekst v podobi: 0

Balada o strugarju: 0

Sklepno ... avtoric: 0

Dan kulturnih ... kulture: 0

Slovenski zborovski arhiv: 0

Zmes za ples, ... plesu: 0

Ljubiteljska ... kriza: 0

Maraton v Španskih borcih: 0

Musica creativa: 0

Mentor, ... mentorje: 0

Parafraze: 0

Kult3000: 0

Bojan ... tirnice: 0

KULT3000 Monošter: 0

Teden ljubiteljske kulture: 0

Delavnica, polna nereda: 0

Rado Simoniti - ... besede: 0

Svetovni dan ... petja: 0

Kulturni vodiči: 0

Seznam objav v zbirki:

Tisk	Naslov	Jelka Reichman in Muri med malimi umetniki		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Novi tednik Celje; 47.000	Stran: 10	Površina: 260 cm ²
	Rubrika, Datum	Iz naših krajev; 16. 7. 2015		
Stran v zbirki: 3	Avtor	S. T. O.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...Podobne aktivnosti bomo v prihodnjih dneh pod okriljem Risalnice tudi nadaljevali,« jepovedala Manja Koren Kodele. Nastija Močnik iz šentjurske izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti je levji delež organizacijskega truda vložila v otvoritveno prireditev prejšnjo nedeljo. Šele tik pred zdajci je bilo namreč jasno, da bodo na odprtju...			

Internet	Naslov	Po dozo smeha v park pred knjižnico		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Radiokrka.com; 28.763		
	Rubrika, Datum	Ostalo; 16. 7. 2015		
Stran v zbirki: 4	Avtor	Unknown		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		
Povzetek	...večeri nadaljujejo v parku pred Valvasorjevo knjižnico, kjer si boste lahko danes ogledali monokomedijo Al' en al' dva. Valvasorjeva knjižnica Krško, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Ol Krško, Krajevna skupnost mesta Krško ter Vinska klet Kodela so pristojni za to, da bo danes krohot preplaval park pred knjižnico. Monokomedija izpod...			

Internet	Naslov	Ples me zanima z vseh zornih kotov. Fascinira me, kako vpliva na ljudi.		
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Paradaplesa.si;		
	Rubrika, Datum	Ostalo; 16. 7. 2015		
Stran v zbirki: 16	Avtor	Daniel Petković		
	Teme	Opus 1 , Živa, festival plesne ustvarjalnosti mladih		
Povzetek	...ministrstvo mi je pravkar odobrilo status samozaposlenega v kulturi. Po moje si tudi nekakšen zaščitni znak festivala Front@ pa tekmovanja Opus in festivala Živa. Kaj ti dajejo ti mladi plesalci s svojimi energijami? Po končani srednji šoli sem začel z moderiranjem prireditev. Državno in mednarodno tekmovanje Opus...			

Novice	Naslov	DL: V zboru v glavnem kar pari		
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Lokalno.si;		
	Rubrika, Datum	Lokalno aktualno; 16. 7. 2015		
Stran v zbirki: 17	Avtor	L. Markelj		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti , Priznanja JSKD		
Povzetek	...Komentiraj Natisni Objavi Objavi Objavi 16.7.2015 11:20 Na jubilejnem koncertu so Ljudski pevci Vrhpolje za pet in deset let petja prejeli Maroltova priznanja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Podelila jim jih je predsednica sveta novomeške izpostave Branka Moškon. V kulturnem programu so nastopili še Fantje z vasi iz Škocjana, folklorna skupina...			

Jelka Reichman in Muri med malimi umetniki

ŠENTJUR – Težko je verjeti, da je ljubek črn mačkon v modrem telovniku, ki sliši na ime Muri, star že celih štirideset let. Kulni lik Kajetana Koviča in ilustratorke Jelke Reichman še danes navdušuje staro in mlado. Letos so se mu poklonili tudi mladi ustvarjalci Moje razstave, s katero so otroške umetnine v galerijo Zgornji trg na ogled postavili že drugo leto zapored.

V hladu lipe na Ipavčevem vrtu je prvi julijski konec tedna pod mentorstvom **Manje Koren Kodele** ustvarjalo približno dvajset otrok. Maček Muri je v domišljiji najmlajših zaživel na sto in en način. »Otroci so presenetili s poznavanjem Murijevih dogodivščin, njegovega lika in še bolj z izjemno likovno domišljijo. Ustvarjali smo z akrilnimi in s tempera barvami na platno oziroma les. Podobne aktivnosti bomo v prihodnjih dneh pod okriljem Risalnice tudi nadaljevali,« je povedala Manja Koren Kodele.

Nastija Močnik iz šentjurske izpostave **javnega sklada za kulturne dejavnosti** je levji delež organizacijskega truda vložila v otvoritveno prireditev prejšnje nedelje. Šele tik pred zdajci je bilo namreč jasno, da bodo na odprtju pozdravili tudi ikono slovenskega ilustratorstva Jelko Reichman. »Brez pretiravanja lahko rečem, da je to eden od vrhuncev mojega dela osem mesečnega dela v skladu. Gospa se namreč zelo nerada udeležuje javnih prireditev, a ko smo

ji razložili, za kakšno razstavo gre, je bila navdušena. Izkazala se je za čudovito sogovornico in mislim, da nas je vse očarala,« je ob tem povedala Močnikova.

Jelko Reichman, sicer Ljubljanka, na Celje vežejo lepi spomini iz časa, ko je v SNG Celje še igrala njena hči Darja. »Nešteto krat smo bili tu na predstavah, veliko je bilo lepih dogodkov in s takšnimi doži-

vetji se ti kraj preprosto priljubi.« V Celju je ustvarila tudi enega naših pomembnejših ambasadorjev – Hermana Lisjaka iz otroškega muzeja Celje. »Če bi bila stara trideset let, bi se v Šentjur preprosto preselila,« je svoje navdušenje nad našimi kraji v mestu Ipavcev še nadgradila.

StO

Z ilustratorko **Jelko Reichman** sta se pred Galerijo Zgornji trg pogovarjali **Manja Koren Kodele** (v sredini) in **Nastija Močnik**. Ob koncu sta gostji v dar poklonili kolaž risbic, ustvarjenih v dvodnevni likovni koloniji po navdihu mačka Murija.

16.7.2015 8:50:11

0 komentarjev

Po dozo smeha v park pred knjižnico

1

S poletnimi večeri nadaljujejo v parku pred Valvasorjevo knjižnico, kjer si boste lahko danes ogledali monokomedijo Al' en al' dva.

Valvasorjeva knjižnica Krško, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti OI Krško, Krajevna skupnost mesta Krško ter Vinska klet Kodela so pristojni za to, da bo danes krohot preplaval park pred knjižnico.

Monokomedija izpod peresa Saše Peček je namreč sočna in iskriva veseloigra, polna duhovitih domislic in smešnih zgodbic, ki jih trosi junak drame Alen. To vlogo bo odigral Zdenko Perc ter KD Leskovec pri Krškem, za režijo sta poskrbela Alen Jelen in Klavdija Mirt.

Vljudno vabljeni vsi, ki se radi nasmejite iz srca, da pridete ob 19. uri v mestni park Krško.

Popravljen 16.7.2015 8:51:11

Daniil Petrovic

Ples me zanima z vseh zornih kotov. Fascinira me, kako vpliva na ljudi.

Bi se na začetku intervjuja lahko našim bralkam in bralcem predstavil v nekaj stavkih. Kot plesalec in kot oseba. Kdo si, Daniel Petkovič?

Sem 24-letni plesalec sodobnega plesa, performer, igralec, moderator. Živim v Ljubljani na Starem trgu z **Urbanom**, ki je moj sopotnik že štiri leta, spremljajo naju tudi podganji samec **Max Alojzij Ferdinand - Lojze**, mačja lepota **Mica-Cica-Cuška**, grška želva **Želva**. Imamo najboljše sosede in življenje tu je lepo, samo še kakšna dodatna sobica nam manjka. Sicer pa imam stalno bivališče še vedno v Tržiču, kjer sem živel 18 let. Sem družinski, družaben človek, rak po horoskopu, ki mu krog najbližjih ogromno pomeni. Rad imam ljudi, vedno se trudim biti prijazen, med neznanci sem ponavadi malce zadržan, ko pa se enkrat sprostim in jih spoznam, ni več poti nazaj. Rad berem, poslušam glasbo, pogledam kakšen film ali serijo in obožujem živali in rastline. Rad posedam po atriju z živalmi, ki jih imam, zalivam svoja zelišča, gledam ptice in si včasih zaželim, da bi imel še eno vrano.

... (foto: Nada Žgank)

Mogoče se bo zdelo nenavadno, da te sprašujem o začetkih, saj si še zelo mlad in perspektiven, a kljub temu nam zaupaj, kako je ples vstopil v tvoje življenje, kdo te je navdušil zanj?

Plesni talent sem podedoval po mami. Skupaj s teto in sosedami so formirale skupino, plesale so ..., mislim, da jazz. Eden mojih prvih spominov je, ko sem jih gledal plesati na območni reviji s točko Black cats. Naslov pove dovolj in mislim, da je že od takrat nekaj mačjega plesa ostalo tudi v meni.

... Rock n roll začetki ...

Povej nam, katere plesne šole si obiskoval, katere plesne delavnice in s katerimi pedagogi si pridobil največ znanja?

V obdobju rokenrola sem bil v dveh plesnih šolah, v Plesnem mestu in pozneje v PK Briljantina, ko sem to zvrst opustil, se nisem več vpisoval. Delavnic in učiteljev je bilo veliko, in zagotovo sem od vsake vaje mnogo pridobil, tudi od desetih let rokenrola, od dramskih krožkov na osnovni šoli, šolske impro lige in klasične šole solo petja. Sicer pa sem zelo hvaležen za znanje, ki sem ga dobil kot dijak umetniške gimnazije za sodobni ples na Srednji vzgojiteljski šoli in gimnaziji Ljubljana (SVŠGL). Po zaključeni gimnaziji in premoru sem začel obiskovati delavnice performansa na festivalu Mesto žensk, kjer sem veliko odnesel od mednarodnega kolektiva La Pocha Nostra z mehičanom **Gullermom Gomez-Peña** na čelu. Na festivalu so bili dvakrat in obakrat sem bil tam, tudi delavnica burleske z **Ursulo Martinez** je bila super, pa različne delavnice na Fronti. Zadnje leto sem obiskoval tudi Praktikum na SVŠGL-ju, kjer je skozi šolsko leto učilo veliko dobrih plesalcev/koreografov iz Slovenije in tujine (**Kejžar, Tomášik, Vohar, Osojnik, Ferlin, Cacialano** ...), program je podoben akademiji. Sicer sem se pa ogromno naučil skozi procese v gledaliških in plesnih projektih, v katerih sem sodeloval, za znanje sem hvaležen tudi **Matjažu Fariču, Ivani**

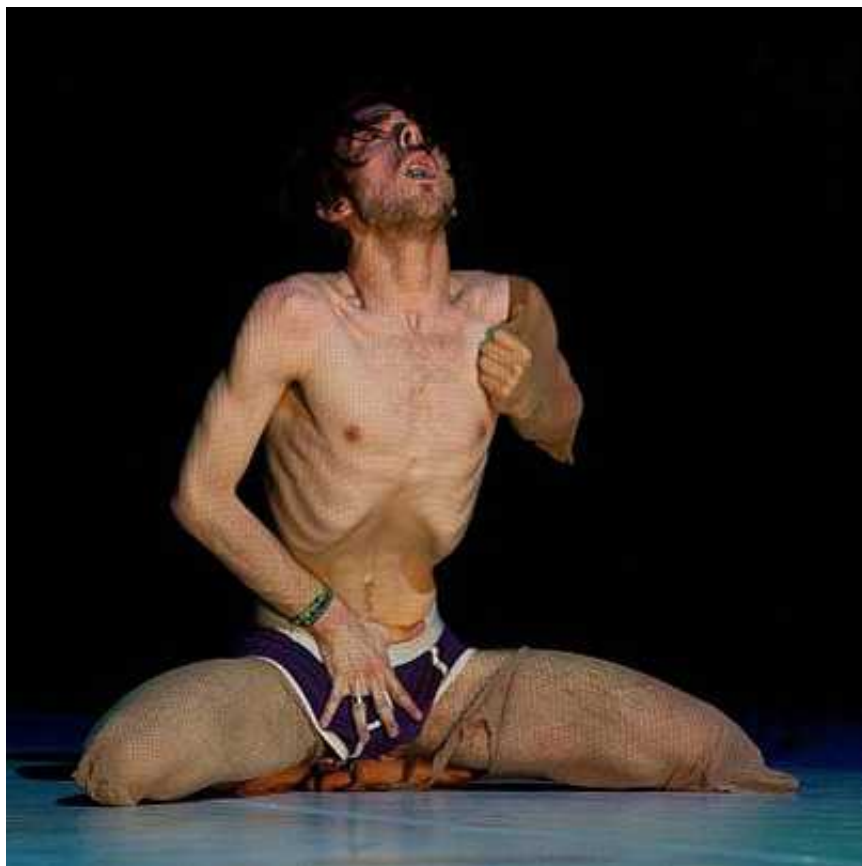
Djilas in ekipi Slovenskega mladinskega gledališča.

...

Bi lahko poimenoval stil, s katerim se ukvarjaš? Bi bilo preveč široko, če napišem, da gre za sodobni ples?

Od umetniških stilov so mi blizu sodobni ples, nekatere oblike performansa, drama, poezija, petje. Mogoče me pa kdaj zanese v body art, cirkus ali pa borilne veščine. Pri svojih letih sem še dovzeten za vse, še raziskujem, nisem se še dokončno opredelil. Radoveden um raste in se razvija skozi celo življenje.

...

Je bilo vznemirljivo zamenjati Gorenjsko za Ljubljano? Je bila to tvoja želja?

Že od 10. ali 11. leta sem treniral večinoma v Ljubljani, v srednji šoli sem bil v dijaškem domu, zato mi je bila Ljubljana vedno znana. Selitev je bila logičen naslednji korak v mojem življenju.

... (foto: Nada Žgank)

Skreiral si avtorski prvenec, ki si ga poimenoval Terra umbilicus, in dodal, da gre za avdiovizualni prvenec. Kaj si mislil s tem?

Že v sami zasnovi projekta sem se odločil za daljši produkcijski format, želel sem namreč vključiti tudi digitalna generativna video okolja, mapiranje videa in poudarjeno uporabo atmosferske glasbe, to nekako najbolje opredeli uporabljeni izraz. Terra umbilicus ali popek sveta je izraz, ki so ga v starih kulturah uporabljali za kraj, kjer naj bi bil za njih center sveta. V sodobnem svetu si tega koncepta pravzaprav sploh ne moremo več dobro predstavljati, zato ljudje danes postavljajo središče vase, sicer tega nisem zožil na dožemanje človeka kot svetišča, zato sem k srži pomena te besedne zveze pristopil z osebne perspektive in v proces vključil iskanje lastnega središča, saj veš, takrat imaš tisti občutek, da zmoreš vse in da ti ni treba z nikomer tekmovati, to je jedro, to je pristen življenjski duh. Temo sem delno obdelal tudi s prebiranjem raznovrstne strokovne literature s področja psihologije, sociologije, antropologije, pa tudi nekaj teorije sodobnega plesa sem predelal, sledilo je daljše obdobje rednih treningov z improvizacijami. Šele po nekaj mesecih se je začela izoblikovati dejanska podoba, dejansko niti zdaj ne bi rad zaključil raziskovanja, saj se mi je odprlo toliko zanimivih vpogledov, veliko materiala še imam, ki ga nismo uporabili, bo očitno kmalu treba pripraviti še kak nov projekt ...

... (foto: Nada Žgank)

Sprevračal boš norme, raziskoval spremenjena stanja zavesti in deviantne oblike obstoja. Nam lahko malo bolj laično razložiš te ideje predstave?

Predstava govori o iskanju lastnega središča, v njej z besedo, gibom, vizualno in zvočno podobo gradim utelešenja robnih stanj. Kaj se, na primer, zgodi s človekom, ki izkusi kolaps, ki gre čez mejo, ki prekrši neko družbeno zapoved? Kaj se zgodi s človekom, ki se odreče svoji identiteti? Zdi se mi, da bi se ljudje morali počutiti predvsem kot Zemljani. Že pri starih Grkih so bili Delfi, njihov popek sveta, prostor spraševanja. Ljudje so tja prihajali iskat odgovore. Kot performer pristopam predvsem skozi različna stanja, gre za stanja, ki niso vsakdanja, ki jih pogosto zadušiš, jih poskusiš izriniti iz zavesti. Človek težko najde središče, tako da se pri vsakem predanem procesu vzpostavljajo kompleksna stanja, ki so del življenja. Zanimivo je, kako lahko položaj telesa zbudi neko spremembo razpoloženja in kako hkrati psihično in mentalno stanje vpliva na držo, kakovost gibanja, ljudje smo tokokrog, celota. Kot pripadnik marginalizirane družbene skupine sem nedvomno devianten z vsakim dihom. Moje razmišljanje in izkušnje niso heteronormativne, a ne raziskujem zgolj radikalnih stanj, večjo težo ima beseda spremenjena, ne zanima me nasilna provokacija za vsako ceno.

... (foto: Nada Žgank)

Napisal si, da je Terra umbilicus prostor radikalne svobode in drznosti, je točka kolapsa, je prodor. Torej lahko pričakujemo res nekaj prodornega, posebnega na naši plesni sceni?

Tega ne gre jemati tako dobesedno, osrednje izhodišče mojega projekta je, da se ukvarjam z vprašanji iskanja identitete. Človek, ki izgubi identiteto, doživi kolaps, ko pa se znova "sestavi", sledi prodor v novo življenjsko obdobje. Ne zanima me tekmovalna nastrojenost, ne želim izstopati za vsako ceno, precej več razmišljam o sodelovanju, vsem priporočam, da preberejo knjigo **Alfija Kohna** z naslovom No Contest: The Case Against Competition. Tekmovalnost sodi v drug svet, ustvarjalnost in sodelovanje sta najboljša prijatelja.

Kaj nam želiš sporočiti s predstavo?

Da ima vsak človek svoj svet, da se vsi izgublamo in iščemo, da nikoli zares ne prispemo na cilj, predvsem pa, da je način, s katerim lahko človek pride do svojega bistva, do srži, lahko zelo različen za vsakega posameznika. Ne želim podajati odgovorov, to ni naloga umetnosti, ker se še iščem, sem črpal iz lastne izkušnje. Življenje je širo, če najdeš pogum, notranjo moč, se lahko zgodi marsikaj nepričakovanega. Tu ni prostora za nihilizem in svetobolje, čeprav nas lahko hitro povlečeta k sebi, še posebno mlade, nujno ju je treba preseči.

... (foto: Nada Žgank)

Pri predstavi sodeluješ s svojim življenjskim sopotnikom Urbanom Belino, ki je prispeval scenarij, vizualno podobo ... Kako je bilo sodelovati z nekom, ki ni samo soustvarjalec predstave? Kje sta začrtala mejo profesionalnega in zasebnega?

Urban je entuziast in res sem mu hvaležen za vso podporo. Dejansko sem skozi proces spoznal še eno plat njegove osebnosti, ki jo občudujem. Ima jekleno voljo in vedno je poln zanimivih idej. Proces je dejansko pogoltnil najino zasebno življenje, na neodvisni sceni morajo člani male ekipe sami poskrbeti za vse, vračala sva se utrujena, in energije je bilo samo še za spanje. Mislim, da je soustvarjanje z njim najino zvezo samo poglobilo. Mislim, da sem zrasel tudi v njegovih očeh. Ni bilo vedno lahko, ampak nič na tem svetu ni lahkega.

Premiera se je zgodila prav na tvoj rojstni dan, 8. julija, na svoj štiriindvajseti rojstni dan. Gre za naključje ali je bila to tvoja želja?

Ne gre ravno za stvar naključja. Premiero in ponovitvi bi tako ali tako izvedli v tem tednu, nekako sem vseeno predlagal osmi julij in si tako podaril lepo darilo, za katerega sem skupaj s čudovito ekipo delal kar nekaj časa. Vsi so se strinjali, sicer bolj iz organizacijskih razlogov kot pa zaradi umetnikove kaprice.

...

Če se prav spomnim najinega intervjuja za oddajo Parada plesa, si si želel priti na igralsko akademijo, a ti nekako ni uspelo. Zakaj želja po igri in zakaj ne samo ples? Želja po igri je fantomsko sledila želji po plesu. Želja po petju je sledila želji po igri. In vse so se vrtele ena okoli druge, kot se Luna vrti okoli Zemlje in se Zemlja vrti okoli Sonca.

... (foto: Nada Žgank)

Boš še poskušal ali si zadovoljen s študijem na filozofski fakulteti?

Nisem več študent. Od avgusta bom plesalec, ministrstvo mi je pravkar odobrilo status samozaposlenega v kulturi.

Po moje si tudi nekakšen zaščitni znak festivala Front@ pa tekmovanja Opus in festivala Živa. Kaj ti dajejo ti mladi plesalci s svojimi energijami?

Po končani srednji šoli sem začel z moderiranjem prireditev. Državno in mednarodno tekmovanje **Opus 1** in festival **Živa** vodim že kar nekaj let. Na Fronti pa sem eno leto nastopal v Dornerjevem projektu, drugo leto pa sem bil prostovoljec, ki je včasih prijel tudi za mikrofon. Zaščitni znak Fronte sicer še nisem, je pa to res dober plesni festival v lepem Prekmurju, kamor nas nekatere iz drugod premalokrat zanese.

... (foto: Peter Uhan)

Zdi se mi, da si zelo radoveden ustvarjalec. Imam prav? Kaj vse te fascinira pri

plesu? K čemu stremiš?

Ustvarjalec je sam po sebi radoveden. To mu mora biti lastno. Ples me zanima z vseh zornih kotov, rad ga gledam, tudi če gre za živalski ples, in rad o njem berem. Fascinira me, kako vpliva na splošno stanje ljudi, kako nas razbremeni, kaj naredi telesu, kaj vse nam lahko sporoča, kako vpliva na dožemanje, kako nas zbližuje, kako nas osredini v zdajšnjosti. Rad gledam intervjuje ostarelih plesalcev in poslušam njihove zgodbe. Rad jih vidim plesati ..., toliko let in takšna energija. Poglejte si kratek filmček na spletu: Deborah Hay, not as Deborah Hay. Upam, da bom tudi sam tak čez štirideset ali petdeset let.

Kakšen je tvoj pogled na slovensko in mednarodno plesno sceno v plesnem ter koreografskem smislu? Kje smo mi v primerjavi s svetom?

Mislím, da sem še premlad, da bi lahko objektivno sodil. Pri nas imamo veliko zelo dobrih plesalcev in koreografov, nekateri od njih se v veliki meri zgledujejo po svetovnih trendih, drugi pa iščejo nek svoj svet, avtentičnost. Produkcije pri nas je veliko in je nemogoče imeti pregled nad vsem.

Kaj te pri plesu najbolj osrečuje in kaj najbolj žalosti?

Ples mi sam po sebi sproža občutke, večinoma pozitivne, včasih tudi negativne, nikoli pa ne moreš biti otopel. Ples lahko zdravi (v širšem smislu) in to me osrečuje, mogoče se kdaj preizkusim v gibalno-plesni terapiji. Žalosti me pa takrat, ko potrto ali tesnoba premagata željo po plesu, to sem že izkusil in nočem nikoli več.

Kaj bi Daniel najraje počel v življenju?

To, kar počnem že zdaj. Predvsem ustvarjal in ljubil vso stvarstvo.

DL: V zboru v glavnem kar pari

1 Komentiraj Natisni Objavi Objavi Všeč mi je 2

16.7.2015 | 11:20

Šentjernejska dolina slovi po dobrih pevcih, tu delujejo mnogi pevski zbori in zasedbe. Že deset let kulturno dogajanje v občini bogatijo tudi Ljudski pevci Vrhpolje, ki so 10-letnico obhajali s koncertom v Kulturnem centru Primoža Trubarja. Tak pomladni koncert sicer pripravljajo že pet let.

Kot je povedal predsednik zbora Tone Pirkovič, so nastali bolj slučajno, ko so se leta 2004 spontano sestali in zapeli na srečanju Vrhpolj iz vse Slovenije, ki je bilo takrat v šentjernejski občini. Ostali so skupaj in se začeli redno sestajati. V glavnem prepevajo slovenske ljudske pesmi. Njihov repertoar obsega blizu sto pesmi, tako da lahko za vsak nastop sestavijo primeren program. Pevci, ki jih je nekaj čez dvajset in v glavnem prihajajo iz Vrhpolja, pa tudi iz okoliških vasi, so veseli, da jih vseskozi vodi Tone Fink. S harmoniko jih zadnja leta spremlja Tone Grubar, prva leta njihovega prepevanja pa je meh rad raztegnil Boštjan Jarkovič.

Kot pravi Pirkovič, se vrhpoljski ljudski pevci radi družijo ob lepi slovenski pesmi, postali so res pravi prijatelji in le malokdo manjka na vsakotedenskih vajah, ki jih imajo v gasilskem domu v Gorenjem Vrhpolju. »V glavnem smo upokojenci, tako da nam pevske vaje predstavljajo tudi družaben dogodek. Najprej malo poklepetamo, nato sledi učenje. Sicer pa radi nastopamo v domovih starejših občanov ter na raznih prireditvah, seveda tudi v domači občini,« je dejal predsednik in povedal še, da so pred dvema letoma izdali zgoščenko.

Kot zanimivost pa še to – v zasedbi Ljudski pevci Vrhpolje v glavnem prepevajo kar zakonski pari, tako se na vajah in nastopih lahko brez težav zadržijo dlje.

Članek je bil objavljen v 11. številki Dolenjskega lista, 19. marca 2015

L. Markelj

Na jubilejnim koncertu so Ljudski pevci Vrhpolje za pet in deset let petja prejeli Maroltova priznanja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Podelila jim jih je predsednica sveta novomeške izpostave Branka Moškon. V kulturnem programu so nastopili še Fantje z vasi iz Škocjana, folklorna skupina Šentlora iz OŠ Šentjernej ter pesalci in glasbeniki folklorne in tamburaške skupine Kres iz Novega mesta. (Foto: L. M.)